

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók
könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-
hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adtuak.

Előfizetési föltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.

Hat hónapra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hirdetések: négyhasábos petit sor egyszeri közléseért 7 kr,
kétszeriért 6 kr, többszoriért 5 kr. fizetendő.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

Velünk összeköttetésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a
gyakori hirdetők tetemes díjkedvezményben részesülnek.

ELŐFIZETÉSI FÖLHÍVÁS

BARS

IV-ik évfolyamának második felére.

Lapunk mai számával befejezzük a Bars
IV. évfolyamának első felét.

Egy lépéssel haladtunk tovább az idő vég-
telenében, de e rövid időtartam sem mult el fö-
löttünk nyom nélkül: lapunk hasábjai tanuskod-
nak róla.

Nem a főnhéjazó irodalmi feszelésre, di-
vatos, nagyhangzású eszmék türes csépelésére,
vagy a pikáns —, személyes érdekek hálás ta-
lajának kultiválására fecserejlük erőnket: hanem
a gyakorlati élet terén Barsvármegye társadalmi
jólétének fejlesztésében és az egyetértés megszi-
lárdításában munkálkodunk.

Küzdünk a hitfelekezeti szűkkeblőség ellen;
ápoljuk a nemzetiségek között a testvéries szeretetet
s ebből kifolyólag elítéljük az e téren fölmerülni
szokott indokolatlan gyanúsításokat; végre
fölülemelkedvén minden pártárnyalaton, függet-
lenségünket megőriztük.

Ez irányban haladunk szakadatlanul, ily
alapon-való törekvésünkhöz kérjük a nagyközön-
ség erkölcsi s anyagi szives támogatását!

Előfizetési föltételek:

Egész évre 5 frt. — kr.

Félévre 2 frt. 50 kr.

A szerkesztőség.

Az egyesületi élet.

II.

Egyesületeink leginkább két irányban ha-
ladnak; ezen irányok a humanisztikus és rea-
lisztikus elnevezések alatt ismeretesek. Mindakét
irány pozitív alkotást föltételez.

De van ezektől eltérő destruktív irány is,
t. i. a politikai, szocialisztikus, anarchikus, ni-
hilisztikus irány. Mivel azonban az e téren egye-
sülés a törvényen kívüli állást foglalja magában,
minden fönmállónak harezot izen, s a mostani
rendnek fölbontásával új társadalmi rendet al-
kotni igyekszik s mindezt a titokszerűség fátyo-
lába burkolva: ezek nyilt vizsgálat alá e helyen nem
vonathatók s az egyesületi élet körébe ezidősze-
rént ezen mozgalmat nem sorozhatjuk, habár
tagadni nem lehet, hogy eredményeiben többet
tűntet és mutat föl, mint a megnevezett nyilt
humanisztikus, vagy realisztikus irányu egyesületi
működés.

Humanisztikus irányu egyesületeinket leg-
inkább a nővilág kultiválja. Minden megye, vá-
ros, vagy népesebb község — kevés kivétellel
— bir kebelében jótékony nőegyesülettel. A nye-
részkedésre számító egyesülés a nővilág köré-
ből ki van zárva. S e jelenség amily szépen és
nemesen jellemzi a női kedély világát: oly büsz-
keségére szolgál a nemzetnek az, hogy nővilá-
gunk ott, ahol az emberiség, a haza s a nemzet
javáról van szó, soha hátra — és el nem ma-
rad, hanem az oroszlanrészt saját működhetési
köre számára föntartja s követeli.

S ha ezen női tevékenységi vágy s akarat,
— melynek a szegények és ügyefogyottak enyhí-
tése, az elhagyott vagyontalan árváknak fölka-
rolása, fölneveltetése s a haza hasznos polgárává
való tétele körül annyit köszönhetünk, — oly rend-
szert alapítana meg, hogy maga körébe s a jó-
tékony terére nemcsak a nagy, vagy na-
gyobb városok — népesebb községek tényezőit
vonná be, hanem az ezen vidékek kisebb kö-

reiből is igyekeznék munkás tagokat szerezni s
bevonni: még nagyobb s áldásosabb eredmények-
kel dicsekedhetnék; s míg egyrészt az ügye-
fogyottak számát ezen, eddig parlagon hagyott
téren jótékonyosságának gyakorlásával apasztaná
s égető szükségét enyhítené s a társadalmi élet
haladásának jótékony lendületet adna: másrészt
az összetartozandósági érzetet a leghatalma-
sabbban fölkölténé s így a sivár provincializmus,
partikularizmus harcza és cselekvése egy közös jó-
tékony cselekvésben olvadna össze.

A fölvilágosodás, józan polgárosítás eszmé-
je — kell, hogy behasson a legelrejtettebb helyek-
re; s nem is hisszük, hogy ez oda be ne hat-
lasson, de ugy szeretnők, hogy az a női világ
munkája- s jótékonyosságának kiterjesztése által
hasson oda, mert ez önzetlenül s nyereszkesedés
nélkül keresi a cselekvésre alkalmas kört és ta-
lajt; már pedig csak az biztos, az maradandó,
ami az önzés szennyes érdekétől s a haszonle-
séstől mentt és távol lehet.

Realisztikus irányu egyesületeink közül az első
helyet a különféle pénztársulatok, intézetek, szö-
vetkezetek foglalják el. Hajlandók vagyunk ezt
annak jeléül venni, hogy a forgalom minden té-
ren mindinkább terjed, élénkül és a kereseti
ágakat minden irányban szaporítja.

Vajjon előnyösen-e az emberiség jólétének
előmozdítására?!

Ha az általunk fönnebb is érintett szoczia-
lisztikus stb. mozgalmakat tekintjük s vizsgál-
juk: nem mernénk határozott igennel felelni.
A megélhetési viszonyok napról-napra nehezebbek.

És sajátságos jelenség az, hogy a pénzka-
matláb leszállítása semmikép sem áll arányban
a pénzintézetek keletkezése, alakulása, fönlá-
sának számával; sajátságos, hogy a kamatlábat
megszorító törvényeink sem birták eddig kies-
közölni azt, hogy a kamatláb — gazdasági visz-
onyainknak megfelelőleg — alább-és-alábbszálljon.
Az uzsora és pusztítási vágy mindegyre hatal-
maskodnak. A pénzintézeteknek azon jótékony-
ságát, hogy olcsó pénzhez juthassunk, még mind-
egyre sajnosan kell nélkülöznünk.

Mi ezt a személyes hitel hiányának, tör-
vénykezésünk gyarlóságának és a pénzintézetek
erőfogyatkozásának, azaz: elégtelenségének tu-
lajdonítjuk; bár másrésztől nem tagadhatjuk,
hogy a tultermelés is fenyegetőleg hat ezen vi-
szonyokra, amennyiben nagyobb a kínálat, mint
a kereslet.

Rohamos haladásunk igényeinek kielégíté-
sére a szükséges erő és tulajdonok, valamint
közgazdasági állapotaink helyes aránya majd csak
bizonyos idő multával, tehát fokonyként szerez-
hetők meg helyesen. — Saltus in natura non
datur.

A pénzintézetek, egyesületek, szövetkezetek
stb. után, az ipari és gazdasági egyesületek tör-
tetnek elő az egyesületi élet göröngyös pályáján.

Nyilt levél Barsvármegye közigazgatási
tisztikarához!

Budapest, 1884. jun. 26.

Sulyos vád jelent meg a sajtóban Barsmegye köz-
igazgatási tisztikara ellen. Ország-világ olvassa most ezt
a vádat, melyből elszomorító kép tárul föl rólunk, il-
letőleg a megye tisztviselőiről.

Ezt a sulyos vádat — habár sajnálattal, de még-
is reprodukálom e helyen, nem ugyan kedvtöltésből,
de azért, hogy a Bars utján is vegyenek értesülést
az illető megtámadottak mindazon vádakról, melyek egy
fővárosi lapban s egy barsmegyei ember tollából elle-
nik fölsorolva.

A fölsorolt vádak elmondásához a cikkíró — sa-
ját szavai szerént — „jó élesre megköszörülte a tolla
hegyét“; s valójában oda is mondogat az illetőknek
ugy, hogy megsokálja még az olyan olvasó is, aki nem
lakik Barsmegyében.

Barsmegyei ember előtt pláne fájdalmasan hat,
midőn egyes, még elintézetlen kérdéseinket háztartá-
sunk kerítésén túl az ország központjába hurczoltatni
— ott az ország közvéleményének nagyon is éles ké-
sével bonczoltatni látjuk és érezzük.

Ilyen eset az is, hogy a kérdéses cikk „A barsm.
község-jegyzők nyomorgatása“ czimen a fővárosi saj-
tóban f. hó 8-án megjelent s első intrádál — a me-
gyebeli jegyzők anyagi helyzetének javítására vonatko-
zólag — azon szomorú ténytet konstatálja, hogy „döntő
körökben az ö n é r z e t a pénztárczába szállásolta
be magát!“

Nem tudom s most nem is feszegetem, mennyi
igaz rejlik e vádban, de mindenesetre kívánatos, hogy
a megtámadott tisztviselőikar ne kőssék az öngazolá-
sal, annyival is inkább, mert a föntebbi vád még nem
az egyetlen, mit ellenük a fővárosi sajtóban olvasni
lehet.

Az mondatik róluk, hogy a tisztviselői kar volta-
képen „basákból és beglerbégekből“ áll, kik „rövid
észtehetségről tanuskodó zaklatásokkal“ gyöngítik a
körjegyzők munkásságát, mert „minden hivatalfőnök
az ő szájaizének megfelelő, terhesnél-teresebb ukázok-
nak biboesájtásával zaklatja a jegyzőikart...“ és „hogy
a basáskodás lehető legnyomasztóbb legyen: a fegyelmi
vizsgálatok és birságolások napirenden vannak“, még
pedig annyira, hogy a tyrannizmuson „már a pórnép
is botránkozik“.

Vagy igazak e vádak, vagy hamisak. De minden-
esetre komolyabban vannak elmondva, hogy sem fölöttük
napirendre téni szabad volna! Itt a dolog tisztábafozo-
talára törekedni ép ugy érdekében áll a tisztviselői
karnak, valamint a megye közönsége sem nézheti be-
hunyt szemmel, midőn a tisztviselőiről irtt ama hirlapi
közleményben a megye reputációja is kétes színben
lett föltűntetve.

Egészen elfajultnak kell már tekintenem azon ál-
lapotot, mely miatti a vádaskodó cikk az elkekeredés
forradalmi hangján e szavakra fakad: „elvégre is a
községi jegyzők nem az államnak és törvényhatóság-
nak, hanem a községeknek meghitelt hivatalnokai; a
községek fizetik őket, de tulterheltségük miatt kény-
telenek épen a községek ügyeit parlagon hevertetni!“

Ezt a néhez vádakkal terhes cikket a fővárosban
megjelenő K ö z s é g i K ö z l ö n y jun. 8-iki szá-
mában Thuránszky Nándor szt-benedeki körjegyző
saját nevelésirásával közzétéve olvastam; s most nem
tudom hamarjában: esodálkozom-e a dolgon, vagy
sajnálkozom miatta. Mert ha a cikkírónak lehetnek
is tán kifogásai s panaszai, azoknak elintézésében na-
gyon impraktikus, sőt hálátlan eszközt választott: mi-
dőn feledve megyéje tisztos hirtvét, egy országos bir-
lapban urbi et orbi lamentál segítségért olyan kérdés
miatt, melyet csak otthon lehet elintézni.

Aligha tett meggondolva a cikkíró azon kité-
lével is, midőn egész köznapi hangon azt vágja sze-
mébe föllebbvalóinak, hogy ezek „abban keresik a di-
csőséget, midőn egy csomó fegyelmi vizsgálat alá he-
lyezett körjegyzőt a Bars és Barsmegyei
H i r l a p hasábjain pellengérré állíthatnak.“ — No
már ilyen fölfogást — pláne nyomtatott betűvel —
sohase láttam, de nem is hagyhatom megjegyzés nél-
kül; mert ahhoz, hogy egy magasabb rangú és kép-
zettebb tisztviselőikar arra fektesse ambícióját s oly
módon helyezze kilátásba a saját dicsőséget, ha az alá-
rendelt jegyzőikart „nyomorgatja“: ahhoz — mondom
— nyomorult ambíció kellene; ahhoz pedig — hogy
ilyen merész állítással Thuránszky ur föllépni bátor
—: nem kell más, mint meggondolatlanság. — Ugyan-
ezen rangu meggondolatlanságára — nem tudom,
mit szól a Bars és a Barsmegyei H i r l a p, midőn e két lapot Thuránszky ur — az ő ál-
lítólagos „basái és beglerbégei“ kezében — ugylát-
szik, hivatalos pellengér-eszköznek tekinti a fegyelmi
vizsgálat alatt álló jegyzőkre nézve.

En itt most nem fejtegetem tovább a Thuránszky
ur vádjait, a megtámadott tisztikar védelmét sem öle-
lem föl, de annyit mindenesetre az egész megye ér-
dekében vélek kimondhatni, miszerént e panaszolt ügy-
ben — ha csakugyan alaposak a Th. ur panaszai:
ugy azok mielőbbi orvoslása — a jelen stádiumban

már — nemcsak Th. urnak s a jegyzőikarnak, de legelső sorban a közigazgatási főbb hivatalnokoknak áll érdekében *)

Egy bars megyei.

*)E közlemény mindkét irányban erősen támad; megtámadja a tisztviselői kart, mely támadásnak éle az ar-maróthi szolgabíró ellen irányul, de az alispáni hivatal is érvel, mivel — ha alappal bír Th. állítása — hozzá intézhető a kérdés: miért nem orvosoltatott már a baj, mely a körjegyzői körök aránytalan munkabeosztásából származik? — elítéli a cikk íróját, Thuránszky körjegyzőt is, ki az ügy szellőtetésével az ország színe előtt, s nem megyénk lapjainak hasábjain foglalt tét. — E közlemény intencióját ellen semmi kifogásunk; de nem találjuk jogosultnak a tisztviselőt — annál kevésbé a Th. ur ellen irányult ingerült hangulatot. Mert a körjegyzői körök reformja nem oly egyszerű munka, mely egy pár órai burokratikus munkával megoldható lenne tisztviselőnk által; Th. ur pedig ez ügyben már ívkekre terjedő közleményt bocsájtott közre lapunk hasábjain s ennek sikerét nem látván — nem a mi nézetünkől kifolyólag ugyan, — de igen jogosult téren tette meg észrevételeit. — Szerk.

Különfélék.

A jelen számmal befejeztük lapunk IV ik évfolyamának első félévét Tisztelettel kérjük ez alkalomból az e számmal lejár előfizetések megújítását, nehogy a késedelem miatt a lap szétküldésében akadály merüljön föl. — Vidéki t. előfizetőink részére postá-utalványt mellékelünk; a helybeli előfizetések átvételével pedig a lapkihordót biztuk meg. — Végre néhány hátralékos előfizetőinkhez fordulunk azon fölvilágosítással: hogy tartozásaikat a számukra mellékelt utalványon kituntattuk, s ezen összegek beküldését tisztelettel kérjük.

— A megyei közegészségi körök új beosztásakor a lévai járás községi köreinek egyelőre függőben hagyott beosztását a kormány mielőbb megállapíttatni és fölterjesztetni sürgetvén, evégett a lévai járás szolgabírája dr. Brach Ferencz megyei főorvossal egyetértőleg oly javaslatot terjesztett elő, hogy a közegészségi körökbe be nem osztott községek az 1876. XIV. t. cz. 142. §-a értelmében orvostartás czimén fizetett járulékaikat a Léván létesítendő megyei második kórház-alap javára fizetni köteleztessenek. E javaslat a megyén elfogadtatván, a közegészségi körök következőleg állítatnak föl: I. Nagy-kálnai közegészségi kör; népességi száma 6120, orvostartás czimén egy lélek után esik 7 kr; ide tartoznak: Uj-Bars, Marosfalva, Kis-Koszmály, Garam-Lök, Nagy-Kálna, Kis-Kálna, Kis-Szece, Fölső-Várad, Alsó-Várad. — II. Nagysallói közegészségi kör; népességi szám 6087, orvostartás czimén egy lélek után esik 7 kr; ide tartoznak: Nagy-Töre, Kis-Töre, Bajka, Nagy-Endréd, Kis-Endréd, Dereszély, Nagy-Salló, Mező-Kis-Salló, Hólvény, Nagy- és Kis-Málas, Nyir, Ághó, Alsó- és Fölső-Veszele. — III. Zelizi közegészségi kör, népességi száma 8996, orvostartás czimén egy lélek után esik 5 kr; ide tartoznak: Nemes-Orosszi, Kis-Sáró, Nagy-Sáró, Szódó, Garam-Mikola, Zeliz, Garam-Vezekény, Garam-Damásd, Lekér, Kis-Oroszka, Csatta. — IV. Garam-keszi közegészségi kör, népességi száma 7170; orvostartás czimén egy lélek után esik 6 kr; ide tartoznak: Garam-Ujfalu, Podluzsány, Garam Apáthi, Pusztá-Szentkereszt, Solymos, Garam-Keszi, Garam-Szölös, Tolmács, Csejkő, Ó-Bars, Nagy-Koszmály, Garam-Kelecsény. — Továbbá Nagy-Szece, Nagyod, Zsemlel, Garam-szt.-György, Óvár, Vámos-

Ladány összesen 3983 lélekszámmal bíró községek ügy, mint eddig közegészségi körökbe be nem osztatván: a Léván létesítendő kórház alapjának növeléséhez a hozzájuk legközelebb eső nagy-kálnai közegészségi körbe beosztott községek által orvostartás czimén fizetett járulékaik aránya szerént egy lélek után évenként 8 krral hozzájárulni tartoznak.

— A megyei árvászeki jegyző, Dióssy József hivatalos állásáról folyó év július 1-től való lemondását a múlt héten tartott törv. biz. közülés elfogadta s a lemondás által üresedésbe jött árvászeki jegyzői állás végleges betöltését a szeptemberhavi közülésre tűzte ki.

— Garam-Szt.-György és Zsemlel községek a vámosladányi körjegyzőségből kilépni s külön jegyzői szövetkezetet alakítani szándékoznak olyan fölosztással, hogy Vámos-Ladány — Óvárközséggel és Garam-szent-György — Zsemlelrel külön-külön jegyzői szövetkezetet képezzenek. E tervet a megyei törvényhatósági bizottság által elfogadtatott. Eszerént a vámosladányi körjegyzői szövetkezet 1885. januárhó 1-től föl lesz azslatva.

— A lévai megyei második kórház építésének befejezése és fölszerelése tárgyában elhatározta a megye törvényhatósági bizottsága, hogy amennyiben a múltévi szeptember 20-án tartott közülés által a kérdéses kórház építésének befejezése céljából egy 2000 frtnyi kölcsönnek fölvétele elvben engedélyezve lett, a bemutatott jegyzőkönyv és költségvetési előirányzat pedig a szükségletet 3000 frtban tünteti elő, melyből Leidenfrost László ur ajánlata folytán 400 frt máris födözet nyert: a még födözetlenül álló szükségletnek megfelelő 2600 frt kölcsönt a kórház bizottság fölvehesse.

— A Garam-folyó rombolásai ellen Nagyod községénél fölláttatandó védművek műszaki tervzetét a közm. és közl. miniszter elfogadta s a kiviteli költséget 10,821 frt 21 krrban állapította meg, mely összeghez a állam által föllajánlott 6850 frt segélypénzből 1/3-ad részt, vagyis 2280 frtot az ar-maróthi kir. adóhivatalnál kiutalványozta, a még ki nem utalványozott 4570 frt segélypénzt pedig a munkálat további előhaladásának arányához képest részletesen kiutalványozni kilátásba helyezte.

— Nőnevelésünk előhaladását örvendetesen volt alkalmunk tapasztalni azon szép és meglepő eredményben, melyet a Paulai Szt.-Vinczéről nevezett nővérek helyb. r. kath. leánytanodájának f. hó 23—24-én tartott s munka-kiállítással egybekötött vizsgálati mutatnak föl. E vizsgálatokon a szülők és tanügybarátok nagy tömege szokott összeseregleni minden évben s e körülmény tényesen igazolja az intézet iránt, — ennek fönnállása óta folyton gyarapodó érdekltséget és vonzódást a közönségben. A megtartott vizsgálatokon szülő és tanügybarát elégedett örömmel győződött meg arról, hogy ez intézetben a leánykák nevelését és oktatását tapintatos kezekkel intézik a t. nővérek, kik szeretetteljes modorukkal hozzáférni képesek a gyöngéd leánygyermek lelkehez s az egyéni tulajdonokat oda tudják fejleszteni növendékeikben, hogy ezekben, mint leendő anyákban már jelenleg is sarjadni látjuk azon nemebebb tulajdonokat, melyekben majd kellőleg fogják megtalálni a maguk részét ugy az isteni és emberi, mint a honleányi szempontok. E szép reményt látta minden jelenlevő — elősugározni a vizsgák eredményéből, melyet bármely oldalról tekintve is, mintasze-

rűnek kell neveznünk. Öszinte elismerés illeti ezért az igazgató-tanítónőt, t. Baross Mechtildisz nővért az intézet jeles vezetéseért; nemkülönben osztóznak a szép eredmény diadalában a többi t. nővérek is: Andréka Klementin (5—6), Oeskaí Fausztina (3—4), Szerényi Honória (1) osztálytanítónők, és Görösös Pia s Czap Regina óvónők, kik a piczinyekkel (a járvány miatt) nem vizsgálhattak. Szerény nevek mind, de erényeik annál fénylőbbek, mert az emberiség javára tett önföladózó munkásság díszét hordja magán mindenik. Sokáig éljenek!

— A pozsonyi háziipart terjesztő egyesület most történt föloszlása folytán azon határozatot hozta megyénk törvényhatósága, hogy Bars megye összes községei 1874-től 10-évi időtartamra az egyesület céljaira fizetendő 560 frt tagsági díjait — ezen sajnos incidensből — már a folyó év folyamára a megye rendelkezése alá bocsájtsák, de az összeg, csupán mint ipari czélokra szolgáló alap, kezeltessek.

— Érdekes freskóképekre akadtak a zelizi templomban, ennek jelenleg tartó kijavítási munkálatai alkalmával. A kőműves-munka megkezdésekor a lebontott régi mészréteg alól egy gyönyörű freskókép tárult elő a szentély jobboldalán. A vigyázattal fölfödözött képen Veronika-kendője látható két kherub által tartva, alatta ezen fölirattal: „Hoc opus fecit in honorem SS. Corporis X.“, s ezalatt ismét egy másik kép — az istenembert ábrázolja, környezve a fájdalmas anya és a szeretet apostola által. A fölfödözés további kutatásra buzdítja az ottani plebánost, s a szentély baloldalán egy újabb fresko tünt elő, mely Borbála és Apollónia szenteket tárja elő. A több, mint 500 éves templomban azóta mindig újabb és érdekesebb műemlékek kerülnek napfényre az egykor profán kezek által bemészelt falakról. Ilyen kép: a szentélynek szüntén jobb oldalán föltalált allegorikus fresko, több alakkal és külön hozzáírt goth-betűkkel. Egy másik kép Máriát, mint a bűnösök vigasztalóját ábrázolja. A templomhajónak jobb oldalán pedig egy 2 1/2 öl hosszú és 1 öl magas freskótaláltak Szt.-Marton és Szt.-Lőrincz alakjaival. Most legújabbban a templom eszúsvívei között bontogatják a mészréteget, mely a többszöri meszelés folytán már-már ujnyi vastagságot ért el. — A fölfödözött freskóról jeles műépítésünk Stornó Ferencz (ki jelenleg Zelizen fekvő szerencsétlen fia mellett időz) ugy nyilatkozott, hogy e képek a templom építésével egykorúak s műértékük nagyon is megérdemli, hogy föntartassanak az utókor számára; ugyanúgy ki is jelenté, hogy vállalkozni kész e műemlékek renoválására.

— A helybeli kórház-egyesület ma, (f. hó 29-én), d. e. 10-órákor a városháza nagytermében közülést tart. — Tárgyai: a kórház fölszereléséhez fölveendő kölcsön töke- és kamattörlesztéséhez való hozzájárulás és a folyó ügyek elintézése.

— Óriási üvegfestésű ablak készült legközelebb a szt.-benedeki apátsági templom számára. A 4 1/2 öl magas ablak festménye Símor hercegprimást ábrázolja teljes papi ornátusban. A díszes ablakot — a készítő Kratzmann, fővárosi hírneves műtermében múlt héten történt kiállításakor — számosan megnézték, különösen a főpapság és az arisztokrácia köréből, s a műről elismerő dicsérrel nyilatkoztak. Eddig a remek ablak rendeltetési helyére van szállítva.

— A lévai áll. tanítóképzőben f. hó 23—25-én

Tárola.

Longfellow dalaiból.

— Angolból fordította: Romváry Károly.

I.

A nyíl és a dal.

Nyílam a léget átszélő, Dalom, mely csaknem eget ért,
De visszahullt a föld felé; A föld ölére visszatért;
S mert földi szem nem oly sebes, Nem láthatám, hogy mely uton
Most hasztalan kutat, keres. S hogy hol pihen, azt sem tudom.

Sokára, lombok árnyiban
Meglentem végre ép nyílam;
És hő dalom minden sorát
Szívemben hordá egy barát.

II.

A szellő.

A szellő ébred, hullámot bejárva
És szól: „Helyet nekem, te leuge pára!”
S kiált, a szunyádó hajókra nézve:
„Röptüljetek a kéklő messzeségbe!”
Beljebb lebeg, süvöltő halk morajjal:
„Ébredjetek; biborban ég a hajnal!”
Alá, az alvó őserdőre nézett:
„Oh erdő, hallasd sugó lomb-zenédet!”
Kis dalosoknak meglegyinti szárnyát:
„Vidáman zengjétek, pajkos madárkák!”
Majd kis kunyhónak ablakában esdett:
„Oh pásztor, fúdd el bánatod, keserved!”
És sugva szól, köszöntve buzaföldet:
„Aranykálász, a regget üdvözöljed!”
Ódon toronyban — ezt susogva — néz szét:
„Hirdesd harang a napnak ébredését!”
Fohásza elhal a sírok honán:
„Aludjatok csak; kelni még korán!”

Ha a szív föllázad.

— Elbeszélés. —

Egy szekérre ráfért összes butoruk. Napszámos-embernek nem szokott lenni több holmija.

A férj egy-kettőt igazított még a szekérre rakott portékán s aztán a jármű megindult kifelé az udvarból. Elmentek más lakásba. A huzerkodó szekér után a feleség ballagott, ölében szópós kisdével, jobbján pedig egy 2 éves, csinos szőke fiúcskát vezetve.

Útczahosszat föltűnt a járó-kelőknek az az ellentét, mely a család szegényes kinézése s a kézenvezetett kis fiu gondozott és urias ruházata között látszott.

A föltűnés még nagyobb volt akkor, midőn ilyen szegény embereket láttak beköltözni az új lakásba, melyben 2 szoba egészen urias butorzáttal lett berendezve pár nap előtt. A napszámos-család egyik üres szobát foglalta el, a két butorozott szoba pedig még napok mulva is üresen állott, még mindig nem jött meg a lakója.

Nem lakott más senki a házban. A napszámos korareggel munkára járt s késő este tért meg; a felesége, az otthon maradt a két gyermekkel, megszoptatta kiesinyét, ha sirt; a nagyobbitak pedig föllőtöztette reggel s levetköztette este, fölügyelt rá napközben, ha játszani, vagy enni akart, s gondosan örködött éjjeli álma fölött.

Régi lakásukra harmadnaponként el szokott járni egy zsinóros ruháju szolga, ki a kis fiut rendszeren elvitte valahová egypár órára, s aztán ismét visszahozta.

Az új lakásra azonban nem jött meg a szokott időben a zsinóros bácsi, kit a kis fiu mindig szívesen látott, s miatta most türelmetlenkedni kezdett, nem esett jól neki se játék, se étel, se más. Szinte fáradtságába került a napszámosnének, hogy megnyugosztalja mindenféle ígérettel az elvágyódó kis fiut.

Egyik napon nem ment munkára a napszámos, otthon maradt; felesége pedig öltözni kezdett, készült valahová. Eközben egy zártfödelű bérkocsis állt meg a kapu előtt.

— Menjünk, Kálmánka, mond az asszony a kis fiúnak, ki egészen fölvidult a nemvárt szóra.

A napszámos otthon maradt fölügyelni a házra és kieinyre, amazokat pedig a robogó bérkocsis elröpi-tette hazulról s vitte őket kanyargó utcázakon át egy nagy épület kapujáig. Itt kiszállott az asszony a fiúcskával s aztán várakozásra intve a bérkocsist, beléptek a kapun, mely alatt ügyes-bajos emberek csoportosultak.

Az épület udvarán egész otthonossággal látszott mozogni a kis fiu; az udvaron szemközt jönni találták azt a bizonyos egyenruhás bácsit, kire Kálmánka azonnal hangosan rákiáltott:

— Hol a mama?, vezessen hozzá!

— Most még nem lehet, kis ifju ur, várni kell egy keveset.

Nem sokáig kellett várniok, az épület egyik szárnyából egy fiatal hölgy lépdelt elő, kísértetve 2 egyenruhás őrrel be egy nagy terembe. Kálmánka édesanyja volt ez, hozzá is akart futni rögtön a kis fiu, de az a zsinóros bácsi visszatartotta, hogy csak maradjon, a mama mindjárt itt lesz.

Ezalatt bent a nagy teremben törvénytudó urak voltak egybegyűlve, kik közül az egyik egy iratot olvasott föl ünnepélyes hangon a bekísért hölgy előtt s ehhez így szövelt végeztül:

— Dérnyé asszonyság, ön kitöltötte a rámért büntetést, eleget tett a törvénynek, im' ezennel visszadja önt a törvénytörés a társadalomnak, menjen szabadon, éljen megjobbul lélekkel s nevelje gyermekét.

És a hölgy — fegyveres kíséret nélkül — lépett ki a teremből, mohón ölelve karjai közé egyetlen gyermekét. A hosszú ölelés után egy hosszú sohajjal vetett végpillantást az épület komor falaira.

Kint a kapunál várakozó bérkocsis ezalatt megtordult s üvegezett belsejében most kettő helyett — három személy foglalt helyet.

A hintó szűk belsejében föllélegzett a hölgy, szabadabban, mint ama épületben; érezte, hogy nem rab többé, érezte, hogy szabad. Szinte röpködött a szíve, hogy szabadon lehet ezentul gyermekével.

Hajb, pedig ez a gyermek volt az oka rabságának, az vitte a börtönbe s ott kellett őt megszülnie! Szegény gyermek, nem is sejtí, mibe került ő az anyjának...

A napszámosné is csak annyit tud, hogy ezelőtt két évvel épen akkor kerestetett a törvénytörés egy szoptatóst, mikor az ő 3-napos első gyermeke meghalt. Szegény asszony volt, elfogadta hát a szoptatósdajka szerepében Kálmánkát, kinek gondviseléséért máig szépen megfizettek neki s ezáltal férjével együtt egy új segélyforrásuk volt a megélhetésben. Tette is a köte-

tartatott a tanképesítő vizsgálat. A jelentkezett 20 jelölt közül visszautasított 6; a tanítóságra képesített 14 és pedig: Luger Frank Emilia, Lövy Mayer, Roth Adolf, Pauler Ignác, Lilienthal Bernát, Bura Gyula, Aigner Gábor, Roth Kálmán, Reimann Mór, Kulka Dávid, Kohn Miksa, Székely Lajos, Veszelák Lajos, Vojtek Imre.

Kolera-vész ütött ki Toulon francia városban, honnét a ragály ideterjedhetésének megállítására a magyar kormány most becsajjtott ki egy szigorú rendeletet, melynek főbb része így szól: „Az utcák és lakházak tisztántartása, a vásári rendőrség szoros foganatosítása, a nyilvános helyeknek kielégítő fertőtlenítése stb. haladéktalanul rendeltessenek el s pontosan foganatosításának; a többi óvintézkedésekre nézve pedig az előkészületek már most akként legyenek megtéve, hogy a szükség fölmerülténél eziránt hátramaradás, vagy mulasztás tapasztalható ne lehessen. Miért is a járvány birtokos megalkatása, járványkerületek fölöztsága, továbbá a lakosságnak a betegségre való figyelmessé tétele, járványkórházak kijelölése, gyógyszerbeszerzésének módosítása, hullaházakról való gondoskodás iránt az előintézkedések már most teendők meg.“

Rövid hírek. — Időjárás: A jövőhétre közepes, derült, esős és meleg időt várhatni, itt-ott helyi esőkkel. — Az állami költségvetések jövő évre szóló összeállításán erősen dolgoznak az egyes miniszteriumok; a pénzügyi tárca egyensúlyra törekszik, de a közös hadügyi tárca jelentékenyen nagyobb igényekkel lép föl. — Árvízveszély érte az ország több vidékét a multhéten. Így a Tisza igen sok községet borított el Szatmár- és Zemplén-megyékben; a Vág-folyó is jelentékeny károkat okozott áradásával. — A vihenyei fürdő vendégeinek jelenlegi száma 239. — Az új országgyűlésnek új tárgyai lesznek hirszerűen: a mandátumok 6 évre való meghosszabbítása, a főrendiház reformja, a víz- és bányajog, a dohánytermelés s az új nyugdíj-törvény. Az örök ifjúságot és hosszú életet aki el akarja nyerni: az ne nyuljon a hushoz s a szeszitalokhoz, hanem adja magát kizárólag a gyümölcsösvésre s igyekedjen tisztítani a vizet foszforsavval. Ezt a receptet most fűdözte föl és komolyan ajánlja két tudós amerikai. — Simor János bibornok-primás nevenapját e hó 24-én fényes egyházi ünneppel ülték meg Esztergomban. — Az amerikai verseny ellenében üdvös mozgalom indult meg az osztrákok közt avégből, hogy a Dunna Korneuburgtól kezdve egy csatorna által köttesék össze az Elbával s így legyen egy vízútja a monarchiának a német tengeri kikötőkhez; ez a csatorna üdvös lenne hazánkra is. — Magyar embert nevezett ki a király udvari főmarsallá Széchen Antal gróf személyében; ez az állás még sohasem volt magyar emberrel betöltve. — A képviselőválasztásra jogosultak közt az f. évben volt: régi jogu 79,906; földbirtokos 556,384; házbirtokos 22,379; jövedelem alapján 114,767; értelmiség alapján 59,111; községi képviselő alapján 3498; — összesen 841,609, — vagyis 20,368-al több, mint ezelőtt 3 évvel. — A póstaútlványok eddig 14 nap alatt voltak kifizetés végett a postán előmutatandók. E határidő június 1-től 4 hétre lett meghosszabbítva.

lességét szívesen, mert Kálmánka jó is, szép is volt, úgy gondját viselte, mintha édes gyermeke volna; maga is ohajtotta, ha neki ilyen fia lenne, de hát csak nem lett; az, akit most otthon hagyott, nem fia, csak leány, még hozzá beteges; az első gyermeke, az fia volt, de azt meg elvette az isten.

Szegény, jólelkű asszony, most egyszerre szinte féltékeny lett Kálmánka miatt ennek mamájára. Sejtette ugyan, hogy ez nem lehet rosszlelkű asszonyság, mert lám, most is magánál akarja őtet tartani férjével az új lakásban, hogy legalább férfi csak legyen a háznál, meg aztán férjének nem is kell ezental napszamba járni, otthon marad a háznál övele együtt. . .

E gondolatok közepette érkeztek meg az új lakáshoz. A hölgyre nézve sokszorosan új volt az. Megnézte a butorokat, a ház belsejét, tájkát s mind kedve szerént való volt.

Másnapra már szakácsné és szobalány is került a házhoz. És most Kálmánka lett egyedüli öröme s foglalkozása az ifjú mamának. Az egykori szoptatónak és férjének pedig javult a sorsuk, mert Kálmánka fölneveléseért a bálás anya körében biztosabb és kényelmesebb életmódjuk lett.

Igy élt az ismeretlen elemekből álló társaság zavartalan békében, senkise háborította meg a háza esőndjét, csak olykor a szoptatós férje, ki gyakran csinált zenebonát a feleségével, kit ilyen alkalommal tetteleg is bántott. Szegény jó asszony, ilyenkor vörösre sirt szemekkel panaszkodott urnőjének.

— Nagy birka maga Julis, (ez volt a neve az asszonynak), miért engedi magát megveretni?

— Hiszen csak bírnám, nagyságos asszony, majd én verném meg az uramat, de ha ő erősebb. . .

— Megverné, és miért?

— Azért, hogy miért vett feleségül, mikor én soha nem szerettem.

— Hát miért ment hozzá?

— A szülők meg a rokonság beszéltek rá, azóta mindig úgy élünk egymással, nagyságos asszonnyal, mint a kutya meg a macska, pörölünk, veszekszünk, marakodunk. . . Rajtuk is van az isten áldása, 4 év óta varagdok férjnek s nem birtunk szerezni még egy új ládát sem. Most is csak az a ládám van, amit lányko-

Apróság.
Kire szavazzunk? — ez volt a kérdés a megye egyik kerületében, hol 3 követjelölt lépett föl egyszerre, mindenik más más pártból. Ez alkalommal egy népszólok töviről-hegyire elmagyarázva a választók előtt a pártok állását, végezetül így szólt: „láthatják ebből barátim, hogy a hazának mindenik jelöltét jó akar, de azért mégis szeretném tudni, kire van szándékuk voksolni?“ — Az egyik választó elküldte magát: Az nem sokat ér, hogy mindenik jó akar; az akarathoz még más is kell. Arra fogunk szavazni, aki legtöbbet ád.“ — És úgy is lett.

Tanügy.

A lévai róm. kath. leányiskola értesítője.

A „Paulai szent Vinczéről“ ezimzett lévai római kath. leánytanoda f. tanévi értesítője a tanév jelen befejezésével megjelent, melyből a következő főbb adatokat vesszük át:

Az intézetben a rendnek 6 tagja tölti be a tanítási és nevelési teendőket, kik közül egyik az igazgatói teendőket is végzi.

A lefolyt tanévben a kisdévodó-intézetbe jár: 104 fiú- és 135 leánygyermek, összesen 239. A népiszkolai tanfolyam I—VI. osztályai-ba pedig járt összesen 292 növendék; ezek közül 253 r. kath., 6 helvét, 4 ágostai és 29 hébervallású; illetőségükre nézve pedig: helybeli 257, vidéki 35; kimaradt tanulók száma 35, meghalt 1.

A kisdévodóban és a leányiskolában a rendszeres tanítás mult év szept. 8-án kezdődött, — s az óvodában az évközben előfordult kanyarójárvány miatt kéthavi szünetelésen kívül — megszakítás nélkül folyt a tanév végéig.

Az iskolai év f. é. június 23—24-én tartott nyilvános vizsgálatokkal s 25-én ünnepélyes búcszó isteni tisztelettel lett bezárva.

A tanintézetben a f. évben nyári tornaszat szerveztetett, melyhez a szükséges szereket és készleteket Leidenfrost László urad. intéző, — ismert jótékonyágával — saját költségén állította föl.

Az intézeti udvar kiesinosítására pedig dr. Brach Ferenc megyei főorvos ajándékozott nemesfajú cserjéket.

A jövő isk. tanév f. évi szeptember 1-én nyílik meg. A beiratások ugyanazon hó első hetében eszközöltetnek.

A tanintézetbe belépő I—II. oszt. r. kath. növendékek 3 fírot, más vallásuk 4 fírot; — a III—IV. osztályban r. katolikusok 4 fírot, a más vallásuk 5 fírot; — az V—VI. osztályban r. katolikusok 6 —, más vallásuk 8 fírot fizetnek egész évre tandíj fejében.

Vidékiek minden osztályban annyit fizetnek, mint a nemkatolikusok. — A kisdévodóban a tandíj egész évre 1 fírt

Irodalom és művészet.

Kiállítási Lapok 13-ik száma megjelent a következő tartalommal: Helyi bizottságok és csoportbiztosok. — Előbirálati szabályzat. — A budapesti kiállítási lakás iroda terveze. — Nemzetközi kiállítás Kalkuttában. — Kiállítási Krónika: Szekrény- és állványdíjak csoportok szerént. Üvegdedények magvak számára. „Honi kiállításaink tekintettel a gépgyárosokra.“ A szá-

romban szolgálatommal szereztem. . . hejh, csak addig voltam boldog, míg lány voltam, volt keresetem, volt becsületelem, de most nincs egyebem a nyomorúságnál. . .

— Válgjon el ettől a mihaszna embertől!

— Most már nem teszem, hagyjon ő el, ha akar, de én nem tehetem, hogyan élhetnék meg egymagam, meg aztán mit szólna a világ.

— Mit szólna!, azt mondaná, hogy magának van igazsága — mint nekem. . .

— Hát a nagyságos asszony talán. . .

— Igen, én elváltam a férjemtől.

Julis elképpedt s egészen elfeledve a maga baját, bátorságot vett megkérdezni, hogy a nagyságos asszony hogyan s miként jutott ebbe az állapotba? . . .

— Elmondom, Julis. Fiatal és árva lányka voltam, mikor férjhez mentem.

— Én is fiatal voltam.

— Azt se tudtam, mi a szerelem.

— Én se.

— Férjem nem szeretett, nem is törődött velem.

— Velem se.

— Nem is azért vett nőül, hogy szeressen, csak vagyonomat szerette, mit nagynémem adott velem.

— Nekem nem volt vagyonom.

— Egyedül éreztem magamat hideg férjem oldalánál. Elhagyatottságom bánatba ejtett, én a házasság életet másnak képzeltem.

— Én is.

— Véletlenül egy ifjával ismeretségem akadt, ki szívemet megnyeré, őtöle tanultam meg, mi a szerelem.

— Én ma se tudom, mi az; nekem ilyenre nem volt időm, se alkalmam.

— Emiatt a fiatal ember miatt hagytam el férjemet. . .

— És aztán?

— A többit megtudja majd nemsokára.

Alig telt el néhány nap, Kálmánkát édesmamája fölültette maga mellé egy hintóba. Szemközt velük fölült Julis is. Elhajtottak egy messzi városba, hol egy pompás emeletes épületben szálltak ki.

— Ez a palota, Julis, az enyém. Nézzd, Kálmánkám, ezeket a képeket. . . ez a nagypapád, nagymamád, ez meg az én nagynémem.

badkat alkerületi bizottság működése. Eke-versenyek és vidéki kiállítások. Rózsakiállítás. Külföldi kiállítások. — Bejelentések a pozsonyi kerületi bizottságnál. — Hirdetések

Nyílttér.*)

I.

Kereskedő-tanonczul

egy jó nevelésű fiu fölvétetik

Klain Ödön

fűszerkereskedésébe Léván.

Lehet a fiu helybeli, vagy vidéki.

II.

15. **Mindenkit érdekel.**

Médön a természet hosszú téli álma után új életre tábred, eirdőn, mezőn duzzad a fík nedve s a zöld bimbók a bájos tavasz közeledtét hirdetik, akkor egy komoly intő szózat azt sugja nekünk is, hogy a természetnek ezen örökös körforgását, melynek mi is, mint minden egyéb teremtmény alá vagyunk vetve, nem hagyjuk figyelmünk nélkül.

Egész éven át a vér folyását használhatatlan anyagokat választ ki, amelyek, ha idejekorán nem távolítottuk el a testből, különféle súlyos betegségeket okozhatnak. Tavaszkor és őszkor van az arra való idő, hogy az év főtájtán testünkben lerakodott fölösleges és az egyes szervek működését akadályozó anyagokat s nedveket (epe és nyálka) egy szabályszerű, a testet nem rongáló, tisztító gyógymóddal eltávolítsuk, és ez által más súlyos bajoknak elejét vegyük. Nemesak azoknak, kik emésztési zavarokban, székrekedésben, kólikában, bőrkütiésekben, vértörődésekben szédülésben, a tagok elszibbadásában, hysteriában, aranyeres bántalmakban, gyomor-, máj-, bél-stb. bajokban szenvednek; hanem az egészségesebbeknek, vagy a magukat egészségesebbnek tartóknak is sürgősen ajánlanunk kell, hogy azt a drága piros életnedvet, mely ereinkben kering, igyekezzenek a maga teljes tisztaságában és működésének erejében élvezni és óvatos gyógymóddal fontartani. Erre nézve mint legjelesebb szert, a Brandt R-féle svájci labdacsokat, melyeket legtekintélyesebb orvosaink is, úgy kitűnő hatásuk, mint teljesen ártalmatlan voltuknál fogva, melegen ajánlanak — legjobb meggyőződéssel ajánljuk. Kaphatók a gyógyszerüzletekben 70 kr-ért; mellékel utasítás az orvosi bizonylatokkal együtt ingyen adatik.

*) E rovat tartalmáért nem felelős a Szerkesztő.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: Kónya József, város-kapitány.

Buza: mmázsanként 8 fírt, 80 kr — 9 fírt — kr.

Kétszeres 8 fírt — kr — 8 fírt, 20 kr. Rozs: 7 fírt 80

kr — 8 fírt — kr. Árpa: 7 fírt 80 kr — 8 fírt — kr.

Zab: 10 fírt — kr — 10 fírt 50 kr. Kukorica: 7 fírt —

kr — 7 fírt 50 kr. Bab: 8 fírt — kr — 8 fírt 20 kr.

Lenese: 11 fírt 50 kr — 12 fírt — kr. Köles: 5 fírt.

A többi árak nem változtak.

Szerkesztői üzenet.

„Van egy zsidó pap“ közlemény írójának. — A közönség elé nem való; különben is — eltekintve az állástól — mi egészen magántermészetűnek találjuk a dolgot, már pedig magán- és családi ügyeket ventilálni nem szoktunk. — Ugyancsak mondja meg, nem mosolyogna ön, ha egy lap azzal bibelődne: mit főztek Mukiéknál a bucsun, kik toasztíroztak az Imre-bácsiek születésén, vagy Erzsike miképp tartja rendbe szakácsnőjét?

Coriolán. — Csütörtökön is kaptunk egy szállítmányt Pozsonyból. Köszönjük a kedves figyelmet.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

A két éves fiu bámészán és minden érdek nélkül nézte a képeket, nem tett semmi észrevételt. — Aztán összepakolták a képeket néhány értékesebb emlékekkel.

— Óh, nagyságos asszonyom — mond Julis, — ha meg nem sérteném, melyik itt a Kálmánka édesapájának az arczképe?

— Az nincs itt lefestve, jobb is. . . Ó, az nagyon csunya ember. Nézzen csak ki Julis az ablakon, látja ott a kaszinó-épület előtt állni azt a magas urat?

— Jézusom, milyen csunya ember, nincs neki egy falatka orra sem!

— Ez a Kálmánka apja.

— Hogy tudott, lelkem nagyságos asszonyom, ilyen rut emberhez feleségül menni?

— Nem a férjem ő, ez az a bizonyos, aki miatt férjemet elhagytam. Ah, Julis, szép volt ez az ember egykor, szépsége és hódolása szívembe fészkelte magát, hogy ott. . . szegény kis fiamnak névtelen apja legyen. . . Epen akkor hagyott el a nyomorult, mikor érette elváltam férjemtől. . .

— De akkor tán nem hiányzott neki az orra, ugy-e kérem?

— Nem. . . én töröltem azt le arczáról egy pisztolylövéssel. Ezért a lövésért szenvedtem 2 évi börtönt, mert gyilkosságnak vették tettemet, amint igaz is, hogy agyonlőni akartam a hűtelent, de nem sikerült. . . Jobb így, hadd éljen most megbélyegezve. . .

Julis elsopázkodott a hallottakon s kezeit morszolva olyanformát dadogott: hogy ezt csak uriaszonyok tehetik, mert van hozzá módjuk is, meg eszük is.

Aztán néhány megbízott egyén érkezett, kikkel az urból a palota árubaocsajtsa fölött értekezett.

— Hát azért jött, nagyságos asszonyom — mond Julis, — hogy eladja ezt a szép palotát, nem azért, hogy itt lakjék?

— Hová gondol, itt mindenki ismeri esetemet!, óh Julis, én is adok ám még valakit a világ véleményére. Mit keresnek itt, ahol együtt látom bölcsőjét és koporsóját szerelmeknek. . . Elmegyünk vissza az új világba, ahonnan jöttünk; ott született fiam, ott akarok élni holtomig s neki áldozni szívem főmaradt részét.

Pongrácz M.

1884. 1878 26/155.

Arverési hirdetmény.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré teszi, hogy a lévai takarékos és hitel intézet végrehajthatóknak Knap Imre lévai lakos végrehajtást szenvedő elleni 175 frt tőke követelése ennek 1878 évi január hó 18 napjától járó 6% kamatai, 3 frt 88 kr. ovatolási, továbbá a 12 frt 95 kr. perbeli és a már eddig 19 frt. 55 krt tevő, ugy az ezenel 8 frt 15. krtban megállapított, valamint a még föl merülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m. Knap Imre és neje Horváth Annának a fóm megnevezetű bíróság területéhez tartozó Léva községbeli 1295 számú tjkvben A + 1. sor sz. alatti 193 összerzési számú lakháznak az 1884 évi július hó 4. napján délelőtti 9 órakor Léva mező városában a kir. telekkönyvi iktató hivatal helyiségében az 1881. LX. t. cz. 169—174 §-ok szabályai szerint megtartandó bírói arverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Ezről a venni szándékozók azon hozzá adással értesítettnek, hogy az ezzel egy idejűleg megalapított arverési feltételek szerint:

1., ör. A meg alapított kikiáltási ár az A + I. sor sz. alatti fekvőség egész kiterjedésére 720 frt. o. é.

2., A venni szándékozók tartoznak az arverés alá becsajított ingatlanság kikiáltási árának 10% at bánatpénzül készpénzben vagy ovadékképes érték papírban letenni

3., or A vétel ár három egyenlő részletben és pedig az első részlet az arverés jog erőre emelkedésétől számítandó 30 nap, a második részlet ugyanazon naptól számítandó 60 nap, a harmadik részlet ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt fizetendő.

Az arverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és Léva város előjáróságánál is megtekinthetőek.

Léván, a kir. járás bíróság mint telekkönyvi hatóság 1884 évi márczius hó 27 napján. 146. 3-3. GYENES JÓZSEF, kir. bírós.

Arverési hirdetmény.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. állam kincstár végrehajthatóknak Bíró József és társai lekéri lakosok végrehajtást szenvedők elleni 31 frt 9 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében Bíró József és kiskoru Bíró Istvánnak nemkülömben Bíró Maria férj. Molnár Józsefné végrehajtási zálogjoggal terhelt birtok utódai ifj. Kovács Ferencnek a lekéri 21 sz. tjkvben A + I. 1-6 sor szám alatt fölvevett fekvőségükre és tartozékára 1166 frt. o. é. továbbá az A + 1 sor szám alatti ingatlanukra 357 frt. o. é. végre az A + 2 sorszám alatti fekvőségükre az arverést 67 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884 évi július hó 14-ik napján délelőtti 10 órakor Leker községében a bíró házában megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis az A I. 1-6 sorszám alatti fekvőség és tartozékára 116 frt. 60 kr. o. é. az A + 1 sorszám alatti ingatlanra 35 frt 70 kr. o. é. és az A + 2 sorszám alatti fekvőségre nézve pedig 6 frt. 70 kr. o. é. készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átiszolgáltatni.

Kelt Léván, 1884 évi márczius hó 17-ik napján.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság. GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró. 147.

Kiadó:

a Lévai Hitelintézet épületében egy sarok-boithelyiség és egy magán-szoba az emeleten. 148. 3-3. Bővebben értesülhetni az intézet hivatalos helyiségében.

61/1884. szám

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatóknak Sáfár Katalin férj Vnuok Istvánné végrehajtást szenvedő elleni 27 frt 94 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében Sáfár Katalin férj. Vnuok Istvánnának az alsó győródi 45. ivben A I. 2-6 és 22-25 sorszám alatti fekvőségbeni 1/6 rész illetményére 470 frt. o. é. továbbá az ezen ivből az alsó győródi 153. sz. tjkvben A + 1. sor szám alá átvezetett fekvőségbeni 1/6 rész illetményére 55 frt. o. é. végre az A + 2. sorszám alatti fekvőségbeni 1/6 rész jutalékára az arverést 32 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884 évi július hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor Alsó Győródi községben a bíró házában megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis az alsó győródi 45 ivben az A I. 2-6. 22-25 sorszám alatti fekvőségbeni 1/6 részre 47 frt. o. é. — az alsó győródi 153. sz. ivben a A + 1. sorszám alatti fekvőségbeni 1/6 részére 5 frt 50 kr. o. é. és az A + 2. sor szám alatti fekvőségbeni 1/6 részére 3 frt 20 kr. o. é. készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átiszolgáltatni.

Kelt Léván, 1884. évi márczius hó 19-ik napján.

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró. 149. 3-2.

BUDAPESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep utáni napokon is.

Szerkesztők és kiadótulajdonosok:

CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési ára: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. egy óra 1 frt 20 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker. kalap-utca 15. sz.

A „Budapesti Hirlap” nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormányának, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, a mi ugyanaz, az országnak.

Miből állnak ezek a szolgálatok?

Első sorban abból, hogy mindenről, a mi az országon belül vagy kívül, a kár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos téren fölmerül: hiven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrehajlás nélkül értesítse közönségét.

E tekintetben egy hazai lap sem mulja fölül a „Budapesti hirlap”-ot. Vannak nagyobb és drágább lapok, melyek terjedelmében tudósítanak, de nincs, mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit.

A „Budapesti Hirlap” olvasóközönségén és iróin kívül nincsen senkinek e kerék földön lekötöztetve, se osztályának, se pártjának, se kormányának, se nyilvános, vagy magán társaságának:

A „Budapesti Hirlap” a legfüggetlenebb lap Magyarországnak fővárosában.

A „Budapesti Hirlap”-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezércikkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság:

a nagy közönség és az ország azonos érdeke.

Emek tesz szolgálatot, aki a „Budapesti Hirlap”-ot pártolja.

Nekünk nincs kitél féljünk, nincs kitél reméljük, kivéve olvasóközönségünket, amely itél szavaink és cselekedeteink fölött.

A „Budapesti Hirlap” rendes tartalma a következő: I. Politikai és társadalmi vezércikkek, II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tárcák, III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata. IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkekben. V. Távirati tudósítások. VI. Napi események rovata. VII. Közgazdaság. — Ezenkívül a mellékletben rendszeren egy-egy vezércikk a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvényeszkék, vidéki hírvovat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy regény.

A „BUDAPESTI HIRLAP” rendes írói:

Csukássi József szerkesztő, báró Kaas Ivor, gróf Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek, Berényi László, dr. Csapodi István, Kacziány Géza, Molnár László, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos.

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, amely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a földgözött hirlapú napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal.

Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, akik ügyességük és megbízhatóságuk által egyaránt lekötöztetik a közönséget és a szerkesztőséget.

Bécsben, Berlinban, Párisban és Londonban rendes tudósítóink vannak, akik közvetlen bevonásai alapján adnak hírt arról, ami e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A „BUDAPESTI HIRLAP” a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap. Előfizetési ára: Félévre 7 frt. — Évnegyedre 3 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt 20 kr.

Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e címen:

„Budapesti Hirlap” Budapest, Kalap-utca 16-dik szám alatt.

Tisztelettel ajánljuk a „Budapesti Hirlap”-ot, első és rendíthetlen hirdetőjét a magyar nemzet államérdekeinek, a t. magyar közönség lekötöztető figyelmébe.

150. 3-3.

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.

Csukássi József, Rákosi Jenő, a „Budapesti Hirlap” kiadó tulajdonosai.

Ertesítés.

Van szerencsém az igen tisztelt szülők szíves tudomására juttatni, hogy júliushó elsejétől lánykáknak a női munkákban való oktatását — lakásomon, tek. Bolemán gyógyszerész ur házában, megnyitom.

Beiratkozást naponként délutáni 7 óráig eszközölhetni. — Tanítási díj havonként 2 frt, miért naponta három órát tanítok.

Elvállalok továbbá igen jutányos árért mindenféle fehérnemű-varrást, hímzést, valamint kisebb és nagyobb leánygyermekeknek főlsőruha-varrást.

Mely tudósításon után magamat szíves pártfogásukba ajánlva, maradtam Léván, 1884. június 23-án.

kiváló tisztelettel Barbacsyné.

151. 3-1.

Alulírottak fűszerkereskedésébe vidékről vagy helyből egy jóviseletű fű — tanoncuzul azonnal fölvetetik.

Léván, Czirók János, fűszerkereskedő. 152. 3-1.

REITER ISTVÁN, cs. kir. udvari kocsigyáros, VACZOTT, ajánlja dusan folszerelt legujabb modern, bármily alaku kocsijait és hintóit izlésteljesen elkészítve a lehetőleg mérsékelt árak mellett; — továbbá a legujabb alaku amerikai ruganyos kocsijait, melyek rendkívül könnyűek és tartósságuknál fogva leginkább fordítatnak haszonra. Öreg kocsik kijavitása pontosan és jutányosan eszközöltetik. Megkeresésekre a kocsirajzok bérmentve megküldetnek.

RUSTON, PROCTOR és Társa

BUDAPEST, Nádor-utca 39. és 41. szám.

ajánlják a legelső díjakkal kitüntetett:

gőzmozdonyokat

fa- és szénfűtésre szabad. szalmafűtő

gőzmozdonyokat

gőzséplőgépeket

dobmentő

és

üszögtisztító készülékkel, szabályozható magválasztó hengerral.

Hoffherr-féle egyszerű és tisztító cséplőeszközöket járgányhajtásra, nemkülömben mindennemű gazdasági gépeket és eszközöket.

Árjegyzékek bérmentve küldetnek.

154. 10-5.